

nikdar ne vzame, dokler bode občeval s Smoletom, ki je sprijen
 „prostomislec.“²⁶²

Pri vseh teh ozkih vezeh, obstojajočih v sorodnih literarnih
 zanimanjih in enakem suverensko-malomarnem pogledu na prak-
 tično življenje, pa se mora reči, da je bil Smole le bolj prijatelj
 Prešerna kot človeka, drug njegovega življenja, kompanjon ne-
 filistrskega kljubovanja malomeščansko-ozkosrčni okolici, soude-
 ležnik hipnoveselega gostilniškega «klubovanja» pri čaši, iz ka-
 tere «vseh bolečin se pozabljivost pije», potem ko se jima je obe-
 ma v to svrhu zaželjeni idealistični napoj v obliki vzvišene ženske
 ljubezni bil odrekel. Drug Prešernovega duha, tihi sobesednik
 skrivnostnih snovanj njegove duše, veliki mentor njegovih idejnih
 iskanj in umetnostno-izraznih prizadevanj pa je bil in ostal do
 svoje prezgodne smrti — Matija Čop. (Dalje prihodnjič.)

²⁶² Ernestina Jelovšek, Spomini na Prešerna, str. 35. — Prim. tudi istotam
 str. 70: «Moja mati je dejala, da ga nikdar ni videla iti s kom drugim kakor
 s Smoletom; če ni bil v večji družbi gospodov, je bil sam. Zdi se mi, kakor
 bi se bili ljudje bali jezikov, če bi bili preveč občevali z njim.»

*Č. Mistia, ki
 je slednjega faktorat, ki je v službi ali v vednosti obdržal z
 liberalno mističnimi
 npr. jaz + svetem, fr. Koryakom, kot mestni občanik + kole
 nj*

MIRKO PRETNAR:

LEŽEČ V TRAVI.

Koliko solnc je, naj jih preštejem,
 kar mi jih sveti s čarno močjo?
 Kača na pesku — samotno se grejem, —
 bel dijamant krasi ji glavo.

Komu naj dam vse skrite dragulje,
 komu poklonim naj krono zlato?

— — — — —
 Kot cvetje iz češenj se name vsul je
 spomin tvoj z novo omamno močjo.

Kaj ste penki?